

عنوان مقاله:

شهروندی و مشارکت شهری

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا حاجیلو - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

سیدجمال الدین دریاباری - دکتری جغرافیا و اقلیم شناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

فهیمة خواجه نبی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

خلاصه مقاله:

از عصر روشنگری به بعد، جامعه بشری، تعریف جدیدی از انسان و جهان پرداخت. طی این سالها، انسان بعنوان موجود ذیحقی شناخته شده که توانایی اداره امور شخصی و اجتماعی خود را از طریق قراردادهای اجتماعی دارد. بنظر می رسد شکل گیری و نهادینه شدن توسعه پایدار (توسعه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) در وهله اول مستلزم توجه جدی به حقوق شهروندی می باشد. حقوق شهروندی دارای چهار حوزه اساسی مدنی، سیاسی، اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی است که مشارکت رکن اصلی همه حوزه های مذکور می باشد. در کالبد شکافی مفهومی توسعه شهری مشارکتی، امر مشارکت را می توان در سه حوزه مشاهده کرد: مشارکت در شکل گیری قدرت محلی (از مردم)، مشارکت در تصمیم گیری و خط مشی گذاری توسعه (با مردم) و مشارکت در اجرای برنامه ها و خط مشی های توسعه (برای مردم) که می توان آن را چرخه توسعه مشارکتی نام نهاد. با یک رویکرد همه جانبه می توان اذعان داشت که ریشه توسعه نیافتگی یا توسعه نامتوازن شهری و محلی، ساختاری است و در راستای توسعه بایستی علت اساسی را در عدم مشارکت شهروندان در اداره امور شهر جستجو کرد. حق تعیین سرنوشت، عنصر بنیادین شهروندی است که از طریق مشارکت در امور جمعی تحقق پیدا می کند. براین اساس، لازم است مکانیسم های مشارکت مطلوب شهروندی برای نیل به توسعه شهری ارائه گردد. ضمن اینکه شکل گیری فرهنگ سیاسی موافق با دموکراسی و حقوق بشر از رهگذر دموکراسی محلی امکان پذیر است که در تحقیق حاضر چگونگی این امر مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

حقوق شهروندی، توسعه انسانی، مشارکت، امور شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290399>

